

tioner o. s. v. Det kan ikke nægtes, at i de Aar, som er gaaet, siden man vedtog at anlægge Jernbanebroen, er Spørgsmaalet modnet i høj Grad, saaledes at det nu ganske sikkert er nødvendigt at gaa til Bygningen af Færdselsbroen. For saa vidt er der fuldstændig Enighed, og det var der ogsaa i Folketinget. Uenigheden opstaar først, naar Spørgsmaalet bliver om, hvorledes man skal tilvejebringe de nødvendige Midler til Bygningen af Broen. Den ærede sidste Taler var ogsaa et Øjeblik inde herpaa. Fra Venstres og Socialdemokratiets Side synes man jo, at Forslaget, som det nu foreligger, er tilfredsstillende. Jeg deler ikke denne Opfattelse, og den ærede sidste Taler gjorde jo ogsaa opmærksom paa, at man ikke uden videre kan sige, at naar man tager 500 000 Kr. af Motorafgiften, er det en retfærdig Fordeling af Byrderne. Der er jo en hel Del Mennesker, som ejer Motor-køretøjer og derfor kommer til at betale til Broen, men som maaske aldrig faar den at se.

Det, Lovforslaget tilsigter, er jo, at der skal tilvejebringes et Beløb paa mellem 7 Mill. og 8 Mill. Kr., mindst paa 7 525 000 Kr. Det vil altsaa sige, at det vil være mindst 15, ja, den højtærede Minister sagde endogsaa maaske 16—17 Aar, før det Beløb er tilvejebragt, som er nødvendigt til Bygningen af Broen, Vejforløbningerne og den Fond, der skal laves for at have de nødvendige Midler til Broens Vedligeholdelse. Men naar der saa er tilvejebragt de 7 525 000 Kr., skulde man jo tro, at det hele var klappet og klart, saa var Pengene tilvejebragt, og saa var der ikke mere at gøre ved den Ting; men man tænker jo tillige paa at kræve en Broafgift. Naar de motor-kørende altsaa gennem den Afgift, man nu påalægger dem, har betalt Broen, der derved om ikke formelt, saa dog i nogen Grad reelt er deres, kommer man bagefter og siger: Nu kommer I ogsaa til at betale for at benytte den. Man vil med andre Ord have de motor-kørende til at betale to Gange. Det er en Ordning, som jeg for mit Vedkommende ikke kan se det retfærdige i, og jeg vil i hvert Fald tro, at det vilde være rigtigt, om vi her i det overvejende, regulerende Ting underkastede dette Spørgsmaal nogen Overvejelse og undersøgte, om der ikke var en Mulighed for at komme til en anden Ordning end den, der her er foreslaet af den højtærede Minister og af Flertallet i det høje Folketing.

Jeg synes ikke, at de Betragtninger, som har fundet Udtryk i Folketingets Betænkning, er særlig klare. Jeg hørte nok,

at den højtærede Minister sagde, at disse 500 000 Kr. skulde tilvejebringes paa den Maade, at det ikke generede Kommunerne. De skulde tages paa en saadan Maade af Motorafgiften, at Kommunerne ikke led noget derved. Men saa er det, som sagt, en ekstra Afgift, der lægges paa de kørende, og naar man samtidig gennemfører en Broafgift, vil Beløbet til Broens Bygning og Vedligeholdelse faktisk blive betalt to Gange af de motorkørende. Hvis Forudsætningen imidlertid ikke er denne, saa vil man unddrage Amter og Kommuner et Beløb paa 500 000 Kr. og derved formindske den Sum, som de i Øjeblikket i saa høj Grad har Trang til. Jeg regner med, at den højtærede Minister ikke alene fremdeles vil have en Afgift af den nuværende Størrelse, men en Forhøjelse af Afgiften — det vil jeg gerne bede den højtærede Minister bekræfte. Thi hvis det er den samme Motorafgift, der skal betales, forekommer det mig, at man tager Beløbet fra Amterne og Kommunerne, og ingen kan være blind for, at vi for Tiden befinder os i en Overgangsperiode med Hensyn til vort Vejnet, hvor vi af bydende Nødvendighed maa gøre vore Veje bredere og stærkere, fordi de ikke kan holde til Motortrafikken. Selv om der kommer en hel Del flere Motor-køretøjer og derigennem svares større Afgift, stiger Sliddet paa Vejene jo i tilsvarende Grad. Derfor vil det være urimeligt at tage dette Beløb fra Amterne og Kommunerne. Kravet om yderligere Beløb til Udbedring og Vedligeholdelse af Vejene er blevet saa stærkt, at det ikke vil være let for Rigsdagen at gaa imod det.

Jeg synes derfor ikke, at der er Rimelighed i den her tilstræbte Ordning. Man maa ikke betragte Motor-køretøjer som en særlig Slags Skatteobjekter; man skulde snarere se paa dem som et Befordringsmiddel, som Samfundet i Øjeblikket er interesseret i ikke at lægge alt for store Hindringer i Vejen. Selvfølgelig maa de betale det Vejslid, de foraarsager, men ellers skal man ikke lægge dem Hindringer i Vejen, saaledes som man her synes at ville gøre det. Den højtærede Minister sagde — det fremgaar ogsaa af Folketingets Betænkning —, at det er Forudsætningen, at Beløbet tilvejebringes, uden at det gaar ud over de Interesser, som Kommunerne har i denne Afgift til Dækning af Vejsliddet. Men samtidig gaar Flertallet ud fra, at saafremt en Broafgift til sin Tid skulde blive paalagt, skal det være som Kompensation for det af Afgiften af Motor-køretøjer forlods udredede